

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE IXe KAMER

A R R E S T

**nr. 226.154 van 21 januari 2014
in de zaak A. 205.256/IX-7723**

In zake : de NV VERHELST LOGISTICS
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Frederik Vanden Bogaerde
kantoor houdend te 8800 Roeselare
Kolenkaai 4
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

het VLAAMSE GEWEST
dat woonplaats kiest bij
het agentschap Wegen en Verkeer
gevestigd te 1000 Brussel
Koning Albert II-laan 20 bus 4

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 4 juni 2012, strekt tot de nietigverklaring van de beslissing van 12 april 2012 van de Vlaamse minister van Mobiliteit en Openbare Werken waarbij aan de nv Verhelst Logistics een administratieve geldboete wordt opgelegd van 1100 euro wegens beschadiging van het wegdek door overlading van een voertuig.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en de verzoekende partij heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Walter Van Noten heeft een verslag opgesteld.

De verzoekende partij en de verwerende partij hebben een laatste memorie ingediend.

Met toepassing van artikel 90, § 1, derde lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, is de zaak verwezen naar een kamer met één lid.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 6 januari 2014.

Staatsraad Daniël Moons heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Rikkert Schoofs, die *loco* advocaat Frederik Vanden Bogaerde verschijnt voor de verzoekende partij en Veerle Vanempten, adjunct van de directeur, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Walter Van Noten heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. Op 17 januari 2012 bevestigt de wegeninspecteur-controleur op verzet zijn beslissing van 12 oktober 2011 om aan de verzoekende partij een administratieve geldboete van 1100 euro op te leggen.

3.2. Volgens de verwerende partij wordt de beslissing van 17 januari 2012 op dezelfde datum aangetekend met ontvangstbewijs verstuurd naar de raadsman van de verzoekende partij bij wie woonplaatskeuze werd gedaan.

Hiertoe verwijst de verwerende partij in haar memorie van antwoord naar een antwoordkaart, waaruit zou moeten blijken dat voornoemde aangetekende zending op 18 januari 2012 op de gekozen woonplaats van de verzoekende partij werd ontvangen.

De betrokken antwoordkaart ontbreekt in het administratief dossier. Bij brief van 20 maart 2013 vraagt de auditeur-verslaggever om dit stuk mee te delen.

In een schrijven van 28 maart 2013 deelt de verwerende partij mee dat de voormelde antwoordkaart niet meer kan worden teruggevonden in haar archief.

IV. Onderzoek van het eerste onderdeel van het eerste middel

Standpunt van de partijen

4. De verzoekende partij werpt in haar verzoekschrift een exceptie van laattijdigheid op in verband met de kennisgeving van de beslissing op verzet die genomen werd op 17 januari 2012. Volgens de verzoekende partij werkt deze laattijdigheid door op de ontvankelijkheid van het beroep tot nietigverklaring en werd artikel 60, § 2, laatste lid, van het decreet van 19 december 1998 ‘houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1999’ (hierna: het aslastendecreet) geschonden.

Zij voert aan dat de verwerende partij niet bewijst dat zou blijken uit de antwoordkaart van het aangetekend schrijven met ontvangstbewijs verstuurd op 17 januari 2012, naar de gekozen woonplaats van de verzoekende partij, dat de

beslissing op dit adres zou zijn ontvangen, op 18 januari 2012, vermits de antwoordkaart, waaruit voornoemde ontvangstdatum zou moeten blijken zich niet in het administratief dossier bevindt, aangezien de verwerende partij de antwoordkaart niet heeft teruggevonden.

5. In haar laatste memorie betwist de verwerende partij niet dat het ontvangstbewijs niet kan worden neergelegd. Zij stelt evenwel dat het “verzendsbewijs” aantoont dat de beslissing op verzet verstuurd werd naar de raadsman van de verzoekende partij. Zij voegt daaraan toe dat “de termijn om beroep aan te tekenen”, ingaat “de derde werkdag na verzending” en dat de verzoekende partij niet aantoont dat zij de beslissing op verzet die verstuurd werd op 17 januari 2012, pas na het verstrijken van de termijn van dertig dagen, te rekenen vanaf de hoorzitting van 20 december 2011, heeft ontvangen.

De verwerende partij besluit dat de beslissing op verzet tijdig werd betekend aan de verzoekende partij en dat vermits het onderdeel van het middel niet gericht is tegen de bestreden beslissing, maar tegen de beslissing op verzet, het onderdeel niet ontvankelijk is.

Beoordeling

6. De verwerende partij voert als exceptie aan dat het eerste onderdeel van het eerste middel niet ontvankelijk is in de mate dat het gericht is tegen de beslissing van de wegeninspecteur-controleur van 17 januari 2012, omdat dit onderdeel van het middel niet gericht is tegen de bestreden beslissing van 12 april 2012.

7. Het eerste onderdeel is wel ontvankelijk omdat het verval van de mogelijkheid om in eerste aanleg een administratieve geldboete op te leggen tot gevolg heeft dat ook in graad van beroep door de bevoegde minister geen administratieve geldboete meer kan worden opgelegd.

Een laattijdige mededeling van de beslissing op verzet leidt bijgevolg tot de nietigverklaring van de thans bestreden beslissing, gelet op het voorschrift vervat in artikel 60, § 2, laatste lid, van het aslastendecreet dat als volgt luidt:

“Na de hoorzitting, ongeacht of de overtreder, de onderneming of de vertegenwoordigende raadsman die al dan niet heeft bijgewoond, neemt de wegeninspecteur-controleur de zaak onmiddellijk in beraad. De beslissing wordt met redenen omkleed. De wegeninspecteur-controleur deelt, met een aangetekende brief tegen ontvangstbewijs, zijn beslissing mee aan de overtreder en in voorkomend geval de onderneming binnen dertig dagen na de hoorzitting. Zo niet vervalt de administratieve geldboete stilzwijgend.”

De wegeninspecteur-controleur dient zijn beslissing bijgevolg, op straffe van verval, binnen dertig dagen na de hoorzitting met een aangetekende brief tegen ontvangstbewijs aan de overtreder en, in voorkomend geval, de onderneming ter kennis te brengen.

In casu ging de antwoordkaart verloren, zodat niet blijkt op welk tijdstip de verzoekende partij via haar raadsman kennis nam van de beslissing op verzet.

Vermits de administratieve geldboete is vervallen ingevolge de onzorgvuldige kennisgeving van de beslissing op verzet, kon de verwerende partij in beroep geen administratieve geldboete meer opleggen en is haar beslissing onwettig. Het devolutief karakter van het beroep staat er niet aan in de weg dat de verwerende partij ertoe gehouden is om haar bevoegdheid te onderzoeken, wanneer de verzoekende partij opwerpt dat er geen tijdige beslissing werd genomen door de wegeninspecteur-controleur. Dit heeft zij *in casu* niet gedaan.

8. Bijgevolg is het eerste onderdeel van het eerste middel gegrond in de mate de schending wordt aangevoerd van artikel 60, § 2, laatste lid, van het aslastendecreet.

BESLISSING

1. De Raad van State vernietigt de beslissing van 12 april 2012 van de Vlaamse minister van Mobiliteit en Openbare Werken waarbij aan de nv Verhelst Logistics een administratieve geldboete wordt opgelegd van 1100 euro wegens beschadiging van het wegdek door overlading van een voertuig.

2. De verwerende partij wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 175 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 21 januari 2014, door de Raad van State, IXe kamer, samengesteld uit:

Daniël Moons,	staatsraad, waarnemend voorzitter,
bijgestaan door	
Tiny Temmerman,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Tiny Temmerman

Daniël Moons